

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 311

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προκληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Ἰανουαρίου 1885

ANEMOMAZOMATA

Μόλις προχθὲς κατωρθώθη ἡ λήξις τῶν περὶ τοῦ ἐκείσοῦ Νικολσον συζητήσεων ἐν τῇ βουλῇ, ἀκόμη δὲ ἐξακολουθοῦσιν αὐταὶ ἐν τῷ τόπῳ. Αἱ ἐν τῇ βουλῇ ὁμιαὶ ἰδιαιτέρως ὑπῆρξαν ἀξιοπεριεργίας καὶ προσοχῆς διὰ τὴν τόλμην, μεθ' ἧς ὑπερησπίσθη ὑπὸ τῶν ὑπουργικῶν ἢ σκηπῶν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ὡς ἐκτέλεσις πράξεως ὑψίστης δικαιοσύνης. Ἡ περὶ αὐτῆς αὐτελεῖ μὲγαλως εἰς τὸ νὰ καταδείξῃ πόσον ἡ κυβέρνησις σέβεται τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπίσημος δικαιοσύνη, ἡ εἰσαγομένη οὕτως εἰς τὰ διεθνή νόμιμα καὶ καθιερωμένα ὡς ἀξία τοῦ κώδικος τοῦ κράτους, καθ' ἣν ἐπὶ τῷ ἀποκτήματι ἐνὸς στρατιώτου ἢ ἐνὸς πολιτοῦ ἡ προσήκουσα αὐτῷ τιμωρία ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην τὴν τάξιν καὶ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος εἰς ὃ ἀνήκει, εἶνε ἀκριβῶς ἡ συνήθης παρὰ τοῖς Μανιάταις ἐκδίκησις καθ' ἣν φονευθέντος τινὸς μέλους μίαις οἰκογενείαις τὰ λοιπὰ μέλη αὐτῆς δικαιούνται νὰ πράξωσι τὸ αὐτὸ πρὸς πάντας τοὺς συγγενεῖς ἢ καὶ ἀπλοῦς γνωρίμους τοῦ αἵτιου.

Τὸ ἀστεῖον ὁμῶς ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει εἶνε ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θέλει τὸ ἔθνος καὶ εὐχαριστημένον ἐκ τῆς τιμωρίας, ἣτις τῷ ἐπεβλήθη. Ὁ κ. Νικολσον πρόσβληθείς ἐνόμισε καλὸν καὶ ἄξιον ἑαυτοῦ νὰ ζητήσῃ νὰ ἐκδικηθῇ ὅπως ἠδύνατο. Ἡ ἐκδίκησις ὁμῶς αὐτοῦ εἶνε σκληρὰ καὶ περιάγει ἡμᾶς πλέον εἰς θέσιν ἀδικουμένων. Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀναγνωρίζων εἰς τοὺς ἄλλους τὸ δικαίωμα νὰ ἱκανοποιῶνται ὅταν προσβάλλωνται, προκρίνει δ' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὸ ἔθνος, ὅπερ δυστυχῶς ἀντιπροσωπεύει, τὴν θέσιν τοῦ habitu et content. Ἐφαντάζεσθε ποτὲ τὸν κ. Τρικούπην μεταμορφωμένον εἰς ἦρωα τοῦ Δεκαετημερίου τοῦ Βοσκαίου;

Ἡμεῖς τὸν ἐφантаζόμεθα δυνάμενον νὰ γίνῃ ἦρωα μόνον τῆς καθυστερήσεως τοῦ δεκαετημερίου... τῶν στρατιωτῶν, ἀφ'

οἷου ἤρχισεν νὰ ἐπιζητῇ τὴν διόρθωσιν τῶν οικονομικῶν τοῦ κράτους. Πράγματι δὲ τὰ χρήματα τῶν στρατιωτῶν τῶν ἐνταῦθα συγκεντρωμένων ταγματῶν καθυστεροῦνται πρὸ πολλοῦ καὶ οἱ δυστυχεῖς ἄνθρωποι κεινῶσι. Φαίνεται ὁμῶς ὅτι τοῦτο οὐδεμίαν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς καταστάσεώς των, ἀφοῦ καθ' ἑκάστην ἄγονται εἰς νέα γυμνάσια καὶ ψευδεῖς μάχας καὶ καινοφανεῖς ἐκάστοτε ἐπινοούμενας πομπὲς καὶ παρατάξεις καὶ βεβαίωται ἡ εἰδησις τοῦ Αἰῶνος ὅτι συναθροίζονται ἐντὸς ὀλίγου εἰς μέγα στρατόπεδον. Ἀρχαῖος τις σχολαστικὸς ἐπεχείρει νὰ διδάξῃ τὸν ὄνον τοῦ πῶς νὰ ζῇ χωρὶς νὰ τρώγῃ. Ὁ κ. Τρικούπης εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ στρατιωτικοῦ πειράματος, τῆς παρασκευῆς στρατοῦ δυναμένου ὄχι μόνον νὰ ζῇ ἀλλὰ καὶ νὰ γυμνάζεται χωρὶς νὰ τρώγῃ.

- Καὶ γενικῶς. Οὐδεὶς ἔχων λαμβάνει παρὰ τοῦ δημοσίου δύναται νὰ κατορθώσῃ νὰ πληρωθῇ ἐντεῦθεν τῆς 1 Ἰανουαρίου. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν πληρωμὴν παραφυλάττουσιν μίαν στιγμὴν ὅπου δὲν τοὺς περιμένουν, ἀνοίγουν δ' ἐν λεπτὸν τὰ γραφεῖα των καὶ ἔπειτα ἀμέσως τὰ κλείουσι καὶ δραπετεύουσι. Καὶ μάτην θὰ ἐζητήσῃς εἰς τὰ συρτάρια τοῦ κ. Βλαχάκη ἄλλο τι ἢ ἀπληρωμένους τινὰς δεκάρας καὶ σκωριῶντα τινὰ διλεπτα. Ὡστε τὸ ὑπουργεῖον ἔχει ὅλον τὸ δικαίωμα νὰ καυχᾶται ὅτι ἐπετέλεσε τὴν ἀρσίαν. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι δὲν εἶνε πλήρης καὶ τελεία ἡ ἀρσίς... τοῦ χρήματος ἀπὸ τῶν δημοσίων ταμείων.

Ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης πρέπει πλέον ν' ἀναγορευθῇ ὀριστικῶς μέγας φιλόανθρωπος. Μετὰ τὴν ἀποστολὴν ἐνδυμάτων διὰ τοὺς ἐν Σύρῳ δεσμώτας καὶ ἄλλους ἰπόρους ἀγγέλλεται ἤδη ὅτι συνεισέφερε 1000 ὄλας (λέγομεν χιλίας) δραχμᾶς ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν ἐν Ἰσπανίᾳ. Περιεργον! Καὶ ἐν τούτοις ἡμεῖς δὲ εἰχομεν ἀκούσει ὅτι ἔκαμε καμμίαν ἐπιχειρησιν ἐνὸς ἡτο ἐκεῖ!

Ἐν τῇ καταστρεπτικῇ ταύτῃ μανίᾳ τῆς ἐπιβολῆς φόρων, ἣτις κατέλαβε τὴν κυβέρνησιν, ἐνας πολίτης ὑποβάλλει αὐτῇ δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς ἡμᾶς τὴν ἰδέαν καὶ ἐνὸς λησιμονηθέντος καὶ τοῦ μόνου ἴσως κοινωφελούς, ἢ ἀπὸ τῶν ὑπουργικῶν πάντοτε λείπουσα ἰδιότης, ὅστις εἶνε ὁ ἐπὶ τῆς φιλαργυρίας. Καὶ ὑποδεικνύει μάλιστα καὶ τὸν καταλληλοῦν τρόπον, δι' οὗ ἤθελε γίνεαι δυνατὴ ἡ

είπραξες του φόρου τούτου, «χωρίς να ήθελα επιβαρύνει όχι μόνον τον λαόν, ἀλλ' οὔτε κἀν αὐτὸν τὸν φορολογούμενον.» Μὴ δυνάμενοι δυστυχῶς ἐλλείπει χώρου νὰ καταχωρίσωμεν τὴν ἐπιστολήν, παρατηροῦμεν μόνον τῷ ἐπιστολογράφῳ ὅτι δὲν θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπιβολὴ ποτὲ τοῦ φόρου, ὃν προτείνει, διότι ἡ κυβέρνησις σπαταλήσασα ἀρ' ἑσθου ἤλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν πάντα τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτῇ χρήματα τοῦ ἔθνους, ἔχει ἤδη ὡς φαίνεται τάσεις νὰ πῆσῃ εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον, γινομένη φιλάργυρος, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει βεβαίως δὲν θὰ ἔχῃ διαθέσει νὰ φορολογήσῃ ἑαυτήν.

Μέγα ἄδικον εἶχαν ἡ ἀντιπολίτευσις ἀξιοῦσα κατὰ τὴν περὶ τοῦ ἐπισποδίου Νικόλων συζήτησιν νὰ καταθέσῃ ἡ κυβέρνησις τὰ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ προσβληθέντος πρέσβους ἀνταλλαγέντα ἔγγραφα, ἀφοῦ ὁ πρωθυπουργὸς διεβεβαίωσεν ὅτι ταῦτα ἦσαν ἰδιωτικά ἐπιστολάι. Διὰ τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνέλιξιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἀπέμεινεν ἡ ἐλαχίστη ἀμυβλία ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐνήργησεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς μέχρι τέλους ὡς ἰδιώτης (ιδίω!).

“Ὅ,τι μόνον ἐξέπληξεν ἡμᾶς ἦτο ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς λόγον τῆς μὴ παρουσιάσεως αὐτῶν εἰς τὴν βουλὴν ἔφερον ὅτι δὲν θέλει νὰ παραβιάσῃ τὸ ἀπόρητον τῶν ἐπιστολῶν. Πῶς; Ὁ κ. Μανσώλας ἔπαυσεν ἀρά γε εὐρισκόμενος εἰς ἁρμονίαν ἰδεῶν καὶ πράξεων μετὰ τοῦ προϊσταμένου του;

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως, ἥτις ἐδόθη εἰς τὸν κ. Νικόλων, ἐχαρκτήρισεν αὐτὴν ὡς ὑπερβολικὴν. Ὁ κ. Φιλάρετος ὑπέβαλε πρότασιν καθ' ἣν ἡ βουλὴ θεωροῦσα τὴν δοθείσαν πρὸς τὸν κ. Νικόλων ἱκανοποίησιν ὑπερβολικὴν μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατεφῆρισεν αὐτήν. Ὁ κ. Ζέγγελης προσελθὼν μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας συνεχάρη αὐτῷ ἀπὸ καρδίας.

Τὸ μέγιστον ἴσως τῶν γεγονότων τῆς ἐβδομάδος εἶνε ἡ περάτωσις τέλους τῶν εἰς τὴν Νέα ν' Ἐφημερίδα δημοσιευμένων γεωγραφικῶν τοῦ κ. Δήμιτσα. Ἐπὶ τῇ λήξει δὲ αὐτῶν εἰς τῶν λαβόντων τὴν ὑπομονὴν νὰ τὰ παρακολουθήσωσιν ἀνεμνήσθη τῆς εἰς τὰ σκότη τοῦ χρόνου κρυπτομένης ἀρχῆς αὐτῶν, καθ' ἣν ὁ Δήμιτσας ἔλεγεν ὅτι διὰ βραχέων μέλλει νάποδειξῇ τὴν ἀλογίαν τῶν ἀντιπάλων του τῆς βραχυλογίας ταύτης τοῦ κ. καθηγητοῦ βεβαίως θὰ ἐξετίμησαν τὰς συνεκείας οἱ ἀναγκῶσαι τῆς Ν. Ἐφημερίδος οἱ ἐπὶ τετράμηνον ὑφιστάμενοι τὸ μαρτύριον.

Ἐκ τοῦ φίλου μας Φαν οὐ τῆς Σύρου. α' Ἐρωτηθεὶσα ποτὲ ἡ κάμηλος, τί ἔργον κάμνει, ἀπεκρίθη: Τὸν καζάκην (μεταξουργόν). Σὰς πιστώω, τῆς ἀπεκρίθη ὁ ἐρωτῶν, διότι ἀπὸ τὰ νύχια φαίνεσθε.»

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΗΣΜΑΤΑ

Τὶ δυστύχημα νὰ μὴ ζῆ σήμερον ὁ Πάλμερστον ὅστις διέγνωσε κατὰ τὸν βιογράφον τοῦ κ. Τρικούπη τὴν ἑκτατον διπλωματικὴν ἱκανότητά του τότε νέου "Ἑλλήνος πολιτευομένου!" Ἀν ἔζη ὁ δεινὸς ἐκεῖνος γηραιὸς πολιτικὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ προστατεύουσα τὸν κ. Χαρίλαον σύζυγός του, βεβαίως σήμερον ὁ κ. Τρικούπης πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀφοσιώσεώς του θὰ διωρίζετο εὐθὺς μετὰ τὴν πτώσιν του τοῦλάχιστον... θαρῶδες τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας!

Ἐν τούτοις ὡς ἀμοιβὴ καὶ ὡς ἐνθάρρυνσις διὰ τὸ μέλλον μένουν εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἀγυαῖς τὰ διαδρασθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Στεφανίδου καὶ κατασκευασθέντα ἐνταῦθα, ὡς ἀπέδειξεν ὁ κ. Μοσχολάκης καὶ ὡς ὠμολόγησεν ὁ λευκομύσταξ βουλευτὴς, βεβηκώσας οὕτω ὅτι ἔλοι οἱ ἐκλογεῖς του εἶνε ἀνίκανοι ἢ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως ἀφοῦ δικαιούται αὐτὸς νὰ ἐκφράξῃ τὴν γνώμην των χωρὶς νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ.

Καλὸν Τριῶδιον ἤκουσεν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἡ ψυχorraγοῦσα κυβέρνησις του κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας! Διὰ τῆς προχθεσινῆς συζητήσεως ἔληξε τὸ οἰκτρὸν ἐπεισόδιον τοῦ Νικόλων, τὸ ὅποιον ἐν συνόψει δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀλυσὶς ραπισμάτων. Ὁ Καλπούζος ἐρράπισε τὸν Νικόλων, ὁ Νικόλων ἐρράπισε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸ ἔθνος ἐρράπισε τὸν ἀνάξιτον πρωθυπουργόν του, τὸν μόνον καὶ ἀληθῆ ἀπτιὸν τοῦ ἐξουτελισμοῦ του. Ἄλλ' ὁ πραγματικὸς ἐπίλογος γενήσεται μετ' ὀλίγον, θὰ εἶνε δὲ οὗτος ἡ ἐπίσημος καθίρεσις τοῦ μεγάλου Καλπούζου.

Ἐξαιρετὰ ἐχαρκτήρισε τὴν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην διαγωγὴν τοῦ κ. Τρικούπη ἀνθρώπος τις τοῦ λαοῦ. — Ὡς Ἄγγλος ἐπραξεν ἄριστα, εἶπεν ἀπαντῶν πρὸς τοὺς ἀγανακτοῦντας διὰ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ἔσπευσε νὰ ἐξευτελίσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ κολακεύσῃ τὴν βρετανικὴν φιλοτιμίαν.

Τὶ μανία πάλιν εἶνε αὐτὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ μετὰ τῆς ψηφοφορίας; Μὲ τὸ παραμικρὸν ἀμέσως ζητεῖ ὡς τσοπάνης νὰ μετρήσῃ τὰ εὐπειθῆ πρόβατά του καὶ δὲν ἐνθυμῆται ὁ ταλαίπωρος ὅτι ἀπὸ τὰ μετρημένα τρώγει ὁ λύκος.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι οἱ τρεῖς συλλαβόντες τὸν νέον ἐκεῖνον παρὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν καὶ ἀφαιρέσαντες τὸ βαλάντιόν του περὶ οὐ ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες ἦσαν συναξιοῦχοι ἀναγκασθέντες νὰ προδώσιν εἰς τὸ ἀπονενομημένον τοῦτο κίνημα διότι πρὸ κειροῦ τώρα τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον δὲν πληρῶνει οὔτε μισθοῦς, οὔτε συντάξει.

ΦΤΩΧΙΑ

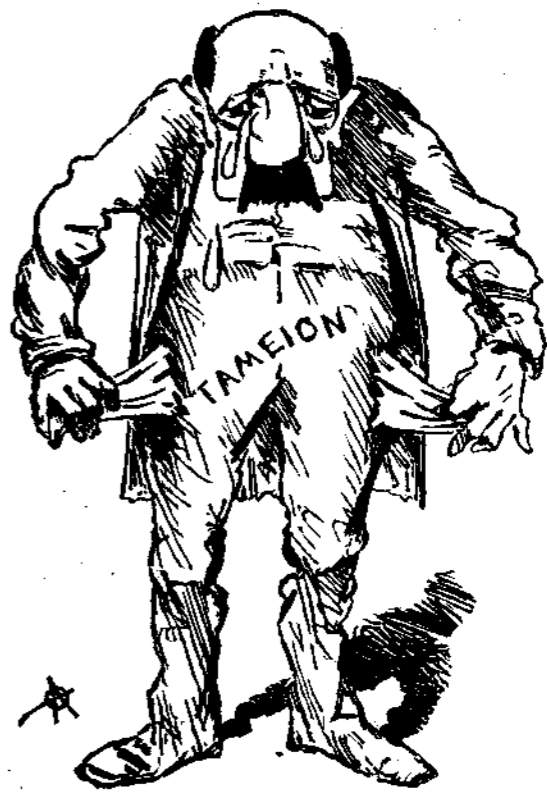
Κατόπιν τῶσων ἄρσεων καὶ διοργανισμῶν, πεινοῦν καὶ στόλοι καὶ στρατοὶ καὶ ἔλ' ἡ Ἑλλὰς πεινᾷ, τὸ ἔθνος εἰς ἀένναον εὐρίσκειται σπασμὸν καὶ εἰς τὸ ταμεῖον ὀλονεὶ τὸ μάτι του πλανᾷ. Καὶ μετὰ τῶσων φοβερῶν πολέμων παρατάξεις καθυστεροῦνται καὶ στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ συντάξεις.

Κτυποῦν τὴν πόρτα... ἀνοίξε, ταμῖα, νὰ πληρώσῃς! ἄλλ' οὔτε κἀν δὲν φαίνεται ὁ ἴσκιος του ἐκεῖ, καὶ ἂν κρότο μετ' ἐστὴν κάμαρα τοῦ κεντρικοῦ μας νοιώσῃς. Θὰ πῆ πῶς κάνουν χωρατὰ καμπόσοι ποντικοί. Κατόπιν τῶσων ἄρσεων καὶ σοβαρῶν ἀγώνων ἄριστ' τῆς φτώχειας φαίνεται πῶς δὲν θὰ γίνῃ μόνον.

SOURIS

Ἐνοικίσις κοστωμίων. Αἱ εἰσπράξεις ὑπὲρ συντηρήσεως τῆς συμπολιτεῦσεως.

Ἡ οικονομικὴ κρίσις.

Νεώτερα κυβερνητικὰ παραγγελιαί.

Ἐν Ἀμερικῇ τὸ ζήτημα τῆς Μισσαλίας ἐπὶ ὁμοίας περιστάσεως τοῦ ἐπισποδίου Νικόλων...

— Ὅταν φέρουν ὄπλον δὲν φέρουν τὸ σχῆμα μετὰ τὸ χερί. — Ὅταν κύρ λοχάγε πεινάει κανεὶς δὲν ἔχει τί κάνει.

Μία μονοκονδυλιὰ καθ' ἑβδομάδα.

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΟΣ ΕΞ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ Κ. ΚΑΛΟΜΕΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν 9ην μ. ὥραν δλοὶ οἱ προσκεκλημένοι καὶ μὴ φεείλου νὰ παρευρεθῶσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χοροῦ, κειμένη μεταξύ τοῦ κοιτῶνος τῶν οἰκοδεσποτῶν καὶ τοῦ κοιτῶνος τῆς ἀνδραδέλφης τῆς οἰκοδεσποίνης χρησιμεύοντος ἐν ἀνάγκῃ καὶ ὡς γραφεῖον τοῦ οἰκοδεσπότου.

Τὴν 9ην καὶ ἡμίσειαν δίδεται τὸ σύνθημα τῆς ἐναρξέως τοῦ χοροῦ διὰ τοῦ κλεισίματος τῆς ἐξωθύρας καὶ διὰ μικρᾶς συζητήσεως περὶ τοῦ πρώτου ἐφευρέτου τῶν τετραγῶρων συγχομένου μετὰ τοῦ πρώτου ἐφευρέτου τῶν τετραγῶρων ὑπὸ ἐνίων τῶν προσκεκλημένων.

Τὴν 10ην ὥραν ἄρχεται ὁ πρῶτος τετράγωρος τῆς ζωῆς διευθύνει τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ τῆς ζωοτέρα ἐπαφῆ τῶν κοκκάλων τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐξ ἧς θραύονται τρεῖς χορδαὶ καὶ ἀποπνίγονται δύο ἢ τὰ αὖ συγχρόνως λειποθυμῶν μία κυρία ἐκ τῆς συνωστίσεως τοῦ δυσαναλόγου ἀριθμοῦ τῶν προσκεκλημένων μετὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, τῆς ὁποίας τὸ ἡμῖσι καταλαμβάνει ἡ εὐρὰ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς.

Τὴν 10ην καὶ ἡμίσειαν ἐμφανίζονται ἐν τῇ αἰθούσῃ δύο ὑπέρταται κρατούντες δίσκους μετέωρον καὶ παξιμαδάκια, οἵτινες ληφθέντες ἐκ τινος φίλης γειτονικῆς οἰκογενείας καὶ τὸ πρῶτον εἰσερχόμενοι εἰς τὸν χορευτικὸν οἶκον φαίνονται τεταραγμένοι· ἐκ τῆς παραχρῆς τῶν ταύτης προσφέρουσι κατὰ προτίμησιν τὸ τέτον εἰς τοὺς οἰκοδεσπότας, οἵτινες συγχυζόμενοι ἐπίσης μεταδιβάουσι τὰ κύπελλα κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κυρίους.

Τὴν 11ην ἀρχίζει ὁ πρῶτος στρίβιλος· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ χώρου τῆς αἰθούσης πολλοὶ προτιμοῦν νὰ χορεύσωσιν ἐνδομύχως, καὶ ἄλλοι νὰ μὴ χορεύσωσι καθόλου.— Ἐν τούτοις ἐκ τῶν χορευόντων πίπτουν δύο ζεύγη καὶ μένουσι τὰ ἕτερα δύο, χορεύοντα σχετικῶς ἐν ἀνέσει ἐνῷ οἱ ἐπίλοιποι χορευταὶ θεῶνται μετὰ περιεργίας τὰ γινόμενα.

Τὴν 11ην καὶ τέταρτον παρουσιάζονται οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ὑπέρταται μετὰ τοὺς αὐτοὺς δίσκους πεπληρωμένους ἐκ κουραμπιέδων καὶ ἕτερας ὁσέως παξιμαθῶν ἐν οἷς πολλὰ φέρουσι τὰ ἕχνη τῶν ὀδόντων ἐκ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐμφανίσεως.— Οἱ προσκεκλημένοι ἐν τούτοις, ἕνεκα τῆς προκεχωρητικῆς ὥρας καὶ τῆς χορευτικῆς κινήσεως αἰσθάνονται τὴν ὄρεξιν νὰ δοκιμάσωσι πλείονας τοῦ ἐνός κουραμπιέ· ἀλλ' οἱ ὑπέρταται ἀντιφρονούντες, πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν προσκεκλημένων καὶ πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ οἴκου, ὄν μετ' ἀφοσιώσεως ὑπηρετοῦν, μορφάζουσι δυσαρέστως, καὶ ἐν ἄκρῃ ἤσυχίᾳ ἀκούονται ψιθυρίζοντες:

— Ἀπὸ ἓνα, κύριοι, ἀπὸ ἓνα!...

Τὴν 11ην καὶ ἡμίσειαν ἄρχεται ὁ δεύτερος τετράγωρος εἰς ὃν λαμβάνει κέρως πρὸς ἐκπληξίν μεγάλην τῶν χορευτῶν καὶ ὁ κυμβάλιστος, τῆς προτροπῆς τῆς οἰκοδεσποίνης, ἧτις ἀναλαμβάνει νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύῃ εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον, παίζουσα μίαν πόλκα ἀρχαίας ἐποχῆς, μὴ διασώζουσαν οὐτε τὰ ἕχνη τοῦ ἐκδότου αὐτῆς οὐτε τὴν ἰδίαν αὐτῆς τύμβησιν, ἔλλειψιν ἢ πληροῖ ἢ οἰκοδεσποίνης ἐν μέρει διὰ τοῦ μνημονικοῦ τῆς καὶ ἐν μέρει διὰ συμπληρωμάτων— ὅσακις ἐλησμένοι τὴν μοναδικὴν αὐτῆς φιλίην— ἰδίαν μεταποιούντων αὐτὴν, ὅτε μὲν εἰς βάλσερ καὶ ἄλλοτε πάλιν εἰς ἐγχώριον ἄσμα τῶν ἀρματωλικῶν χρόνων.

Τὸ μεσονύκτιον ἀναγγελλόμενον διὰ τοῦ μεγάλου κώδωνος τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας σημαίνοντος δώδεκα φορές, ἐμφανίζονται οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ὑπέρταται κρατούντες τοὺς αὐτοὺς δίσκους πεπληρωμένους ἀπὸ μικρᾶ τεμάχια ἄρτου ἠλειμμένου διὰ βουτύρου νωποῦ ἐνῷ εἰς ἄλλους δίσκους φέρεται λευκὸς καὶ μέλας ἀνομιξὸς οἶνος ἐγχώριος. Τὸ λιτότατον τεῦτο μεσονύκτιον ἄριστον ἢ γράϊα οἰκοδεσποίνης μετριοφρόνως καὶ προσμειδιώσα ἀποκαλεῖ σὺ π ἐ, ἐνῷ οἱ νεαροὶ οἰκοδεσποταὶ παροτρύνουσι τοὺς προσκεκλημένους νὰ φάγουν, ἐπιπροσθήτοντες:

— Σὰς εἰδοποιούμεν, κύριοι, ὅτι δὲν ἔχομεν ἄλλα!...

Μετὰ τὸ ἐπιδειπνὸν τοῦτο ὅπερ εἰς τῶν προσκεκλημένων ἀποκαλεῖ Μεγάλην Παρασκευὴν μετὶν τοῦ βουτύρου, ἕτερος πολιαρικὴν τῆς Ἀρκατοῦσεως καὶ ἄλλοι Ἀγίαν Μετάδοσιν ἐν ἀφρονίᾳ, ἄρχεται ὁ ἐγκύκλιος.— Τούτου τὴν διεύθυνσιν ἀναλαμβάνει, ὡς εἶκος, ὁ οἰκοδεσπότης ἀλλὰ μετὰ μικρὸν μὴ εὐδοκίμησας κατὰ τὴν διεύθυνσιν ἀντικαθίσταται παρ' ἄλλου· ἀλλ' ἀποτυχῶν καὶ οὕτως ὡς πρὸς τὴν ἐπίνοιαν τῶν φιγουρῶν, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τρίτου, καὶ οὕτως ἡ διεύθυνσις φθάνει διαδοχικῶς μέχρι τοῦ τελευταίου προσκεκλημένου καὶ καταλήγει εἰς τὸν ἕτερον τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις χρηματικῶς βοηθὸς ἐν τινι χοροδιδασκαλείῳ παρακαλεῖ ἐπισήμως τὸν οἰκοδεσπότην ν' ἀναθῆται εἰς αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν.— Ὁ οἰκοδεσπότης ὑποβάλλει τὴν πρότασιν εἰς τὴν δλομέλειαν τῶν προσκεκλημένων, ἀλλ' ἀπορρίπτει αὐτὴν διὰ τὸν ἡμίσεως πλῆθος ἐνός, ὃ δὲ ἐγκυκλιῶς ἀνατίθεται εἰς τὸν οἰκοδεσπότην, ἀποχωρῶντες τῆς μειοψηφίας εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ χαρτοπαιγνίου.

Περὶ τὴν 2αν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπέρχονται πολλοὶ τῶν προσκεκλημένων βουλευσιῶντες, καὶ διεύθυνονται οἱ μὲν εἰς παρακείμενον λουκουματζίδικο, οἱ δὲ εἰς ἀπομακρυσμένον ὄλιγον ἄλλ' ὀνομαστὸν πατσατζῆν.

Τὴν 3ην ὥραν ἀποσύρονται πολλοὶ ἄλλοι μεταβαίνοντες οἴκοι καὶ ἀποκομίζοντες ζωῆρας ἐντυπώσεις τοῦ χοροῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ σὺ π ἐ τῆς γράϊας οἰκοδεσποίνης.

Τὴν 4ην τῆς χαραυγῆς μένουσι οἱ οἰκοδεσποταὶ μόνοι ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χοροῦ ἀλληλοβλεπόμενοι θριαμβευτικῶς ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ καὶ κυρίως τῇ μακρότητι τοῦ χοροῦ, καὶ ἵνα δώσωσι πέρασ εἰς τὰ ἀμοιβαῖα δαυμαστικά των... ἐναγκαλίζονται.

Τὴν 4ην καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἡ γράϊα οἰκοδεσποίνης συμβουλεύει τὰ νεαρά αὐτῆς τέκνα νὰ κατακλιθῶν, διότι, προσθέτει πολὺ, ἐκουράσθησαν, τοῦθ' ἕπερ καὶ αὐτὴ μετὰ μικρὸν πράττουσα, ἀκούεται ψιθυρίζουσα διὰ τῆς ἀνακινουμένης κεφαλῆς τῆς—Μωρὲ σὺ π ἐ!...

Τὴν 5ην ὁ μικρὸς Γῶγος ἐρωτᾷ τὴν γιὰ τῆς του κατακλινομένην.

— Γιαγιά, τί θὰ πῆ ἔγκυκλιος;

— Ὅθ πῆ ἔγκυκος... εἶνε γυναίκεϊα πράγματα αὐτά, τώρα κοιμήσου!!

K.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΚΕΛΑ

Μετὰ χαρᾶς πάντοτε ὁ Ἀσμοδαῖος ποιεῖται λόγον περὶ τῶν ἐκδιδόμενων ἐνταῦθα ὀλίγων πραγματικῶς καλῶν βιβλίων καὶ μετὰ χαρᾶς χαιρετίζει τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀνωτέρου κομφοῦ τόμου τοῦ κ. Βικέλα. Ὁ κ. Βικέλας λόγιος ἐγνωσμένος καὶ χαιρῶν ἤδη κραταιὰν ὑπόληψιν εἰς τὸν φιλολογικὸν μακρὸν κόσμον καὶ εἰς τὸν ζέον ἐργάται ἀθροῦθας καὶ μετριοφρόνως, οἱ στίχοι δὲ οὐς περιέχει ἡ νῦν δημοσιευμένη συλλογὴ τοῦ ἔχουσιν ἐμπνευσιν ὑγιᾶ, ἐκτέλεισιν φιλόκαλον καὶ ἐπιμεμηλημένην, διερμηνεύουσι δὲ αἰσθήματα πλήρη μελιχίου τρυφερότητας. Αἱ μεταφράσεις, ἅς παραθέτει περὶ τὸ τέλος τῆς συλλογῆς καθὼς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν ποιημάτων εἶνε γεγραμμένα εἰς γλώσσᾳν δημώδη, διότι ὁ κ. Βικέλας ὑπέραχος κεκροχημένος τῆς γλώσσας ταύτης, ἀγωνίζεται πρὸ πολλοῦ ἀγᾶνα εὐγενῆ κατὰ τοῦ ἀκρατήτου καὶ ἀδιαλλάκτου λογισμοῦ. Εὐχόμενοι αὐτῷ ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἀγαθὴν καὶ ὠφέλιμον ταύτην ἐπιχειρήσιν, ἀποδεχόμεθα τὸ βιβλίον του οὐχ ὡς ἀποχαιρετισμὸν πρὸς τὴν ποίησιν, ὡς λέγει ἐν τῷ βραχεῖ αὐτοῦ προλόγῳ, ἀλλ' ὡς ὑπόσχεσιν μᾶλλον ὅτι συνεχίζων τὴν δόκιμον αὐτοῦ καὶ τηλεσφόρον φιλολογικὴν ἐργασίαν θὰ πλουτίσῃ καὶ μετὰ νεὰ προϊόντα τὴν πτωχὴν ἡμῶν φιλολογίαν.

ΩΙΔΕΙΟΝ

Εἶνε περιττὸν καὶ νὰ ὑπενηθυσώμεν τὸ ἀπόψε δίδόμενον κωνσέρτον τῆς καλλιτέχνιδος δεσποίνιδος Αἰκατερίνης Φρῆμ ἐν τῷ ὠδείῳ. Ὁ παραστῶσιν ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀνακτοροῖς διαμένοντες ἐπίσημοι ξένοι. Καὶ ἡ τιμὴ τῆς εἰσόδου τῆς λαμπρᾶς ἐσπερίδος μόλις 10 φράγκα.

ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Παρθενωγωγείου ἀριθ. 4.

Ἐν Πειραιεῖ ὁδ. Πλοῦτωνος πλησίον τοῦ Σιδηροδρ. Σταθμοῦ

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν κἀνομεν λόγον περὶ τοῦ ἀμερικανικωτάτου τὴν τάξιν, τὴν ἀκριβείαν, τὴν μεθοδικότητα, τὴν καθαριότητα καὶ τὸ ἐν τῇ ὠφελείᾳ τοῦ καταστήματος διὰ τῆς καταναλώσεως ἀνθρωπίνων τῶν τιμῶν Γαλακτοκομείου ἢ ΓΑΥΚΟΒΡΥΣΙΣ. Εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων ἐπιχειρήσεων τῶν γινομένων ἐδῶ, εἰς ἅς διατίθεται χρήμα ἐπὶ κέρδει τοῦ καταβύλλοντος αὐτὸ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεγαλητέρᾳ ὠφελείᾳ τοῦ τόπου. Τὸ γάλα τοῦ μοναδικοῦ καταστήματος εἶνε τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε φόβος νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ τῆς γενικῆς διαφθορᾶς. Ἡ διανομὴ του γίνεται οἰκαδὲς ἐν Ἀθήναις δις τῆς ἡμέρας τὴν πρωΐαν καὶ τὴν ἑσπέραν, ἐν Πειραιεῖ κατ' ἑκάστην πρωΐαν.